

у Г. Василя Георгіева, и други до двѣ хиляди гроша дѣто ги держимъ при себе си за иждивеніе (харчѣ) да ги приѣмнатъ въ своя та си власть Душеисполнители тѣ мои, по имя Г. Георгій Василовуло и племянникъ тѣ мой Андрей; первый атъ да бѣде касіеринъ (хазнатаринъ) на земаніе и даваніе, а второй атъ само Надзиратель.

§ 3.

Надъ всичкій атъ тойзи имотъ оставямъ Душеисполнителница сосѣ совершенна и полна власть и сила, школа та що е въ Българія въ Градъ моего рожденія Габрово, която школа има да приѣмне въ свое владеніе кѣща та ми и пары тѣ дѣто останатъ, пощо свершатъ ишчисленіе то (хесапъ атъ) тукашникъ Душеисполнители, такожде, и ако ся случи да нестигнатъ, да доплати.

§ 4.

Обаче има да даде отъ това мое достояніе на двѣ мои сестри и единъ братъ, ако сѣ живи, а ако не на тѣхны тѣ дѣца догдѣ сѣ живи, сирѣчь: на свѣршеніе то на всяка година по пять стотинъ ₴ 500 гроша на турскій атъ курсъ, то есть на всяка моя сестра и братъ; и на свершекъ атъ на всяка година да прави по единъ поменъ за моя та душа и народъ атъ мой.

§ 5.

Това годишно плащаніе да ся дава само на мои тѣ сестри и братъ, и на тѣхны тѣ дѣца сосѣ размѣреніе (равно) всякому; а подиръ смерть та на тѣхны дѣца да прекѣсне и школа та плащаніе то на тѣхъ; и тогази тѣя остая сама владѣтелница, и има да приѣмнува всичкій атъ приходъ въ спомоществованіе за ученіе то на юношество то; и никого не има позволеніе да очужди тойзи имотъ.